

CHORWACKI PARLAMENT

1973

Zgodnie z artykułem 89 Konstytucji Republiki Chorwacji, podejmuję

DECYZJĘ

O OGŁOSZENIU USTAWY O ZMIANIE I UZUPEŁNIENIACH USTAWY O KREDYTACH KONSUMENCKICH

Ogłaszam Ustawę o zmianie i uzupełnieniach ustawy o kredytach konsumenckich, które uchwalił Parlament Chorwacji na sesji w dniu 18 września 2015 roku.

Klasa: 011-01/15-01/100

Numer redakcyjny: 71-05-03/1-15-2

Zagrzeb, 22 września 2015.

Prezydent

Republiki Chorwacji
Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

USTAWA

O ZMIANIE I UZUPEŁNIENIACH USTAWY O KREDYTACH KONSUMENCKICH

Artykuł 1.

W Ustawie o kredytach konsumenckich («Narodne novine», nr 75/09., 112/12., 143/13., 147/13., 9/15. i 78/15.) po artykule 19, dodaje się rozdział IV. a nagłówki nad artykułami i artykuły 19.a do 19.i jak również nagłówek IV.b i artykuły 19.j do 19.l, które głoszą:

»IV.a KONWERSJA KREDYTÓW DENOMINOWANYCH W CHF I DENOMINOWANYCH W KUNACH Z KLAUZULĄ WALUTOWĄ W CHF

Przedmiot konwersji

Artykuł 19.a

(1) Niniejszy rozdział reguluje obowiązki wierzyciela i konsumenta:

– w postępowaniu konwersji kredytów denominowanych w CHF w kredyty denominowane w EURO,

– w postępowaniu konwersji kredytów denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF na kredyty denominowane w kunach z klauzulą walutową w EURO i

– w postępowaniu konwersji wierzytelności ze względu na zakończenie umowy kredytowej w podustępach 1 i 2 niniejszego ustępu z wierzytelności denominowanych w CHF w denominowane w EURO lub z wierzytelności denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF w denominowane w kunach z klauzulą walutową w EURO.

(2) Postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się do kredytów w CHF i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF, niezależnie od rodzaju i przeznaczenia, w których zobowiązanie dłużnika wynikające z kredytu lub obowiązku zwrotu otrzymanych środków w związku z rozwiązaniem umowy o kredyt, nie zostały spełnione lub przymusowo zrealizowane.

(3) Postanowienia niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do kredytów, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, dla których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przeprowadzono konwersję kredytów w CHF na inną walutę lub kuny lub z klauzuli walutowej w CHF na inną walutę lub klauzulę walutową lub kuny, i kredytów denominowanych w CHF i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF, w których obowiązek dłużnika został spełniony lub przymusowo zrealizowany.

(4) Niezależnie od przepisów art. 3 ust 1 punktu a) niniejszej Ustawy, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do umów kredytowych, które obejmują całkowitą kwotę kredytu większą od 1.000.000,00 kun.

(5) Dla celów niniejszego rozdziału, wierzycielem jest osoba, na którą zostało przeniesione roszczenie stosownych zobowiązań określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Zasady konwersji kredytu

Artykuł 19.b

Konwersja kredytu denominowanego we frankach szwajcarskich na kredyt denominowany w EURO i kredytu denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF na kredyt w denominowany w kunach z klauzulą walutową w EURO oznacza konwersję kredytu dla zmiany waluty, czyli klauzuli walutowej, w której jest denominowany i przeprowadzana jest w taki sposób, aby położenie konsumentów z kredytem denominowanym w CHF było takie samo jak położenie, w którym byliby, gdyby korzystali z kredytu denominowanego w EURO, a położenie konsumentów z kredytem denominowanym w kunach z klauzulą walutową w CHF byłoby takie samo jak położenie, w którym korzystaliby oni z kredytu denominowanego w kunach z klauzulą walutową w EURO.

Metoda obliczania konwersji kredytu

Artykuł 19.c

(1) Konwersja kredytu polega na przeliczeniu kredytu dla zmiany waluty lub klauzuli walutowej, w której jest denominowany i jest obliczana w ten sposób, że się:

1. na kwotę początkowo zatwierdzonej kwoty głównej kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF oblicza kwotę główną kredytu denominowanego w EURO i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w EURO, po kursie obowiązującym w dniu uruchomienia kredytu, a który to kurs jest równy kursowi tego rodzaju, który wierzyciel w tym dniu stosował do kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania, denominowanych w EURO i w kunach z klauzulą walutową w EURO, w księgach rachunkowych wierzyciela, a którego wysokość może być wyższa od wypłaconej kwoty z tytułu różnicy kursowej w związku z kupnem/sprzedazą walut przy wypłacie kredytu,

2. zamiast początkowo ustalonej stopy procentowej kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF stosuje się stopę procentową równą stopie procentowej (według wysokości, rodzaju i okresu zmiany) stosowaną przez wierzyciela dla kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania, denominowanych w EURO i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w EURO na dzień zawarcia umowy kredytowej, biorąc pod uwagę obniżenie stóp procentowych, kursu lub warunków przyznanych pewnym równoważnym grupom konsumentów ze względu na okres, cel kredytu, ten sam typ i czas trwania w EURO i w kunach z klauzulą walutową w EURO na dzień zawarcia umowy kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF,

3. pierwotnie ustanowiony plan spłaty kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF łącznie ze wszystkimi zmianami, na podstawie których obliczane są raty lub renty roczne w CHF i w kunach z klauzulą walutową w CHF, zostaną zastąpione nowym harmonogramem spłat obliczonym zgodnie z pkt. 1 i 2

niniejszego ustępu, na podstawie których oblicza się nowe raty lub renty w EURO i w kunach z klauzulą walutową w EURO, z uwzględnieniem wszelkich zmian warunków umownych odnoszących się do kwot, celu i terminu wymagalności kwoty głównej i ilości, rodzaju i okresu wahań stóp procentowych oraz innych zmian w trakcie trwania kredytu warunkowały zmianę początkowo ustanowionego planu spłat rat lub rent rocznych,

4. kwoty wpłacone dla zaspokojenia początkowo ustanowionych rat lub rent w CHF i w kunach z klauzulą walutową w CHF (oprócz płatności w rzecz zapłaconych odsetek za zwłokę, opłat i kosztów, które nie są brane pod uwagę dla celów obliczania konwersji) zostaną przeliczone na EURO i na klauzulę walutową w EURO po kursie obowiązującym w dniu wpłaty, który to kurs jest równy stopie, którą wierzyciel stosował w tym dniu dla kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania, denominowanych w EURO i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w EURO. Takie kwoty przeliczone na EURO i klauzulę walutową w EURO stanowią podstawę do rozliczenia rat lub rent rocznych w EURO i klauzuli walutowej w EURO, ustanowionych zgodnie z nowym harmonogramem spłat w EURO i klauzuli walutowej w EURO z punktu 3 niniejszego ustępu, przy czym respektuje się kolejność rozliczenia wymagalnych zobowiązań zgodnie z ogólnymi warunkami wierzyciela, ale nie nalicza się karnych odsetek za zwłokę,

5. łączna wpłacona kwota ustalona w EURO i klauzuli walutowej w EURO, w sposób określony w pkt. 4 niniejszego ustępu większa od łącznej kwoty rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO ustalona w sposób, o którym mowa w pkt. 3 niniejszego ustępu uważana jest za nadpłatę, którą się:

– jeśli kwota nadwyżki płatności nie przekracza całkowitej sumy rat, to znaczy rocznych rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO, pozostałych na dzień 30 września 2015 roku, zgodnie z harmonogramem spłat z punktu 3 niniejszego ustępu, wykorzystywana jest do rozliczenia przyszłych rat lub rent rocznych w EURO i klauzuli walutowej w EURO, które staną się wymagalne w taki sposób, że sukcesywnie przy płaceniu kolejnych rat lub rent, które będą wymagalne, kwota najwyżej w wysokości do 50% należnych rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO zostanie rozliczona nadpłatą, dopóki nadpłata nie zostanie w pełni wykorzystana, przy czym jeśli kwota nadpłaty przekracza więcej niż 50% ogólnej sumy rat lub rocznych rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO, pozostałych na dzień 30 września 2015 roku, zgodnie z harmonogramem spłat z punktu 3 niniejszego ustępu, wierzyciel i konsument umową zdefiniują sposób wykorzystania kwoty nadpłaty powyżej 50% ogólnej sumy rat lub rocznych rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO,

– jeśli wysokość nadpłaty przekroczy łączną sumę rat lub rocznych rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO pozostałych na dzień 30 września 2015 roku, zgodnie z harmonogramem spłat z punktu 3 niniejszego ustępu, zwracana jest konsumentowi przez wierzyciela w ciągu 60 dni od daty przyjęcia konwersji ze strony kredytobiorcy,

Kwota nadpłaty z tego punktu jest przeliczana na kuny po kursie z dnia 30 września 2015 roku, i na nią wierzyciel nie ma obowiązku naliczania różnicy stóp procentowych i kursu walutowego, gdyż są one ponoszone przez konsumenta.

6. łączna wpłacona kwota ustanowiona w EURO i klauzuli walutowej w EURO, w sposób z pkt. 4 niniejszego ustępu mniejsza od łącznej sumy rat lub rocznych rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO ustalonych w sposób, o którym mowa w punkcie 3 niniejszego ustępu, zostanie wyrównana wierzycielowi przez konsumenta na podstawie porozumienia wierzyciela i konsumenta, a zobowiązania wynikające z nowego harmonogramu spłat w EURO i klauzuli walutowej w EURO będą w dalszym ciągu wypełniane ze strony konsumenta,

7. kwota pozostałego niespłaconego kapitału podstawowego w EURO i kunach z klauzulą walutową w EURO ustanowiona na dzień 30 września 2015 r, jako różnica nowego planu spłaty ustanowionego zgodnie z pkt. 3 niniejszego ustępu i wpłaconych kwot określonych zgodnie z pkt. 4 niniejszego ustępu, przy czym kwota nadpłaty, ustanowiona zgodnie z pkt. 5 niniejszego ustępu nie zmniejsza kwoty pozostałego niespłaconego kapitału podstawowego w EURO i kunach z klauzulą walutową w EURO, a mniejsza wpłacona kwota ustanowiona zgodnie z pkt. 6 niniejszego ustępu jest wyrównywana zgodnie z porozumieniem wierzyciela i konsumenta,

8. wynik konwersji określi się jako różnicę:

– stanu niespłaconego podstawowego kapitału w CHF i klauzuli walutowej w CHF zaewidencjonowanego w księgach rachunkowych wierzyciela na dzień 30 września 2015 obliczonego w EURO i w kunach z klauzulą walutową w EURO przy zastosowaniu kursu obowiązującego w dniu 30 września 2015 r., a który to kurs jest równy kursowi tego rodzaju, który wierzyciel w tym dniu stosował dla kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania w EURO i w kunach z klauzulą walutową EURO, przy czym ograniczenia kursu, o którym mowa w art. 11d niniejszej Ustawy dotyczy rat lub rent w CHF i walutowej klauzuli w CHF, wymagalnych do upływu terminu ograniczenia, o których mowa w art. 11d niniejszej Ustawy i

– kwoty niespłaconego kapitału podstawowego z punktu 7 niniejszego ustępu.

(2) Ustęp 1 niniejszego artykułu odpowiednio stosuje się do obliczania zobowiązania zwrotu otrzymanego w związku z rozwiązaniem umowy o kredyt, przy czym konwersja jest wykonywana na dzień 30 września 2015 roku lub na dzień rozwiązania umowy kredytowej.

Informowanie

Artykuł 19.d

(1) Dla potrzeb weryfikacji obliczenia konwersji wierzyciel jest zobowiązany sporządzić kalkulator, na podstawie którego obliczono konwersję, który zawiera szczegółowy przegląd wszystkich elementów obliczania konwersji określonych w art. 19c niniejszej Ustawy, i udostępnić go dla każdego konsumentowi za pośrednictwem swoich stron internetowych, do których konsument będzie miał dostęp poprzez jego osobisty numer identyfikacyjny (nasz NIP – przyp. tłum.).

(2) Dla potrzeb weryfikacji obliczenia konwersji wierzyciel jest zobowiązany do udostępnienia konsumentowi dostępu do historycznego przeglądu ogólnych warunków kredytowych, historycznego przeglądu decyzji w sprawie stóp procentowych, przeglądu historycznego dziennych kursów obowiązujących dla kredytów denominowanych w CHF i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF, jak i kredytów denominowanych w EURO i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w EURO, które wierzyciel stosował dla kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania denominowanych w CHF i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF i kredytów denominowanych w EURO i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w EURO.

(3) Przed publikacją kalkulatora, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, na stronie internetowej wierzyciel jest zobowiązany uzyskać opinię biegłego rewidenta lub biegłego sądowego, że kalkulator został sporządzony zgodnie z metodą obliczania określoną w art. 19c tej Ustawy i taką opinię opublikować na swojej stronie internetowej w ciągu 45 dni od daty wejścia w życie niniejszej Ustawy.

Konwersja kredytu

Artykuł 19.e

(1) Wierzyciel jest zobowiązany w terminie 45 dni od wejścia w życie niniejszej Ustawy, listem poleconym z potwierdzeniem odbioru do złożenia konsumentowi obliczenia konwersji kredytu na dzień 30 września 2015 roku, obliczonej zgodnie z art. 19c niniejszej Ustawy, wraz z propozycją nowej lub zmienionej umowy o kredycie.

(2) Ponadto, wraz z obliczeniem konwersji wierzyciel zobowiązany jest do przedkładania i przeglądu stanu wszystkich poszczególnych rodzajów roszczeń lub wyciągu otwartych pozycji konsumenta na podstawie umowy kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF, która jest przedmiotem konwersji na dzień 30 września 2015, przeliczonych na kuny po kursie takiego rodzaju, jaki wierzyciel zastosował do obliczenia konwersji.

(3) Wierzyciel jest zobowiązany obliczenie konwersji z ustępu 1 niniejszego artykułu, wraz z przeglądem stanu wszystkich indywidualnych roszczeń od konsumentów lub wyciągami nierozliczonych sald należności, zgodnie z ustępem 2 niniejszego artykułu wysłać listem poleconym z potwierdzeniem odbioru i osobom, od których domagał lub ma prawo domagać się realizacji zobowiązań z kredytów w CHF i w kunach z klauzulą walutową w CHF.

(4) Obliczenie konwersji z ustępu 1 niniejszego artykułu musi zawierać jasne podsumowanie wszystkich zmian, i z którego musi być zrozumiałe, w jaki sposób ustalona została pozostała kwota niespłaconego kapitału podstawowego w EURO i w kunach z klauzulą walutową w EURO z art. 19c ust 1 pkt. 7 niniejszej Ustawy, kwota nadpłaty o której mowa w art. 19c ust 1 pkt. 5 niniejszej Ustawy, jeżeli została ustalona, lub zbyt mała wpłacona kwota z art. 19c ust 1 pkt. 6 niniejszej Ustawy, jeżeli została ustalona.

(5) W przypadku akceptacji konwersji kredytu konsument o przyjęciu obliczenia konwersji jest zobowiązany zawiadomić wierzyciela, listem poleconym z potwierdzeniem odbioru lub osobiście, w ciągu 30 dni od otrzymania kalkulacji konwersji z ustępu 1 niniejszego artykułu, oraz przeglądu stanu roszczeń wierzyciela lub wyciągu otwartych roszczeń z ustępu 2 niniejszego artykułu.

(6) Jeżeli konsument nie akceptuje obliczenia konwersji kredytu lub nie zawrze z wierzycielem porozumienia, o którym mowa w art. 19c ust 1 pkt. 6 niniejszej Ustawy, spłata kredytu następuje zgodnie z obowiązującymi warunkami umowy oraz zgodnie z postanowieniami niniejszej Ustawy.

(7) Jeżeli konsument zaakceptuje obliczenie konwersji kredytu:

– wykonanie konwersji o których mowa w art. 19c ust 1 pkt. 8 niniejszej Ustawy pokrywa wierzyciel i ona jest w księgach rachunkowych wierzyciela wykazywana jako korekta rozszczenia z tytułu zmian kursów walutowych lub koszt odzyskania nadpłaty, o którym mowa w artykule 19c ust 1 pkt. 5 podpunktów 1 i 2 niniejszej Ustawy,

– różnicę w początkowym kapitale głównym ze względu na kupno-sprzedaż waluty obcej, o której mowa w art. 19c ust 1 pkt. 1 niniejszej Ustawy, kwota zapłaconych odsetek za zwłokę, opłat i kosztów, o których mowa w art. 19c ust 1 pkt. 4 niniejszej Ustawy, wysokość stóp procentowych i różnic kursów walutowych na imię nadpłaty, o której mowa w art. 19c ust 1 pkt. 5 niniejszej Ustawy pokrywa konsument.

(8) Jeżeli w umowie kredytowej denominowanej w CHF i denominowanej w kunach z klauzulą walutową w CHF konsumentowi zostały zatwierdzone korzyści w postaci obniżenia stóp procentowych, kursów specjalnych lub innych określonych świadczeń decyzją wierzyciela, wierzyciel nie jest zobowiązany do stosowania ich przy obliczaniu konwersji z artykułu 19c niniejszej Ustawy, ale są one ponoszone przez konsumenta. Przy czym nie są uważane za korzyści specjalne zmniejszenia stóp procentowych, specjalny kurs lub korzystne warunki przyznawane niektórym równoważnym grupom konsumentów na podstawie wieku, celu kredytu, tego samego rodzaju i czasu trwania w EURO i w kunach z klauzulą walutową w EURO na dzień zawarcia umowy o kredycie denominowanym w CHF i denominowanym w kunach z klauzulą walutową w CHF.

(9) Jeżeli konsument zaakceptuje obliczenie konwersji kredytu, wierzyciel nie będzie szukał dodatkowych instrumentów zabezpieczenia płatności, w stosunku do uzgodnionych lub stawał dodatkowych warunków konsumentowi, przez które mogłyby zostać wyłączone jego inne prawa.

(10) Wszelkie koszty dodatkowe konwersji kredytu nie mogą zostać naliczone konsumentowi.

Okres przejściowy

Artykuł 19.f

(1) Konsument jest zobowiązany do kontynuowania spłat rat lub rent ustalonym wcześniej harmonogramem spłat obowiązującym przed konwersją kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF do dnia zawarcia nowej lub zmienionej umowy kredytowej.

(2) Różnica pomiędzy kwotą zapłaconą w okresie przejściowym oraz wysokości płatności raty lub renty w EURO i w kunach indeksowanych do EURO ustanowioną nowym harmonogramem spłat, o którym mowa w artykule 19c § 1 pkt. 3 niniejszej Ustawy określona zostanie przy zapadalności najbliższej renty lub raty w EURO i w kunach indeksowanych do EURO nowego planu spłat, o którym mowa w artykule 19c § 1 pkt. 3 niniejszej Ustawy, i tak ustalona różnica będzie uważana za nadpłatę, o której mowa w art. 19c ust 1 pkt. 5 niniejszej Ustawy, lub za mniejszą wpłaconą kwotę, o której mowa w art. 19c ust 1 pkt. 6 niniejszej Ustawy.

Prawa osoby, która wypełniła zobowiązanie z kredytu

Artykuł 19.g

(1) Gwarant lub inna osoba, o której mowa w art. 19.E w pkt. 3 niniejszej Ustawy, od której wierzyciel ma prawo do żądania wykonania zobowiązań z kredytu w CHF i w kunach z klauzulą walutową w CHF może z wierzycielem w swoim imieniu uzgodnić wierzytelność na rzecz konsumenta, jeżeli ustalona jest kwota nadpłat, o której mowa w art. 19c ust 1 pkt. 5 niniejszej Ustawy, nawet jeżeli konsument nie zaakceptuje obliczenia konwersji kredytu.

(2) Poprzez umowę, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, konsument nabywa własne i bezpośrednie prawo wobec wierzyciela, tak jakby przyjął obliczenie konwersji, a kontrahent ma prawo domagania się od wierzyciela, aby wypełnił wobec konsumenta, to co zostało uzgodnione na korzyść tego konsumenta.

(3) Jeżeli konsument oświadczy, że nie akceptuje lub odrzuca korzyść, która została uzgodniona dla niego, świadczenie należy do kontrahenta.

(4) Wierzyciel może wysuwać wobec konsumenta wszystkie zarzuty, które ma wobec kontrahenta na podstawie umowy, która została uzgodniona z korzyścią dla konsumenta.

(5) Poprzez umowę, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, wierzyciel zgadza się na zmniejszenie roszczenia wobec konsumenta poprzez odpowiednie zastosowanie przepisów i zasad określonych w art. 19b do 19.f niniejszej Ustawy.

Traktowania wykonania konwersji pod względem podatkowym

Artykuł 19.h

(1) Wykonanie konwersji art. 19.E pkt. 7 niniejszej Ustawy, które skutkuje rozchodami w dokumentacji rachunkowej wierzyciela, jest podatkowo uznany wydatkiem wierzyciela w rozumieniu specjalnego przepisu o podatku dochodowym, kierując się zasadą unikania podwójnego opodatkowania oraz zasady unikania podwójnej podstawy opodatkowania.

(2) Wierzyciel ma obowiązek razem z deklaracją podatkową podatku dochodowego za okres w którym został zarejestrowany rozchód w dokumentacji rachunkowej, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, przedłożyć skumulowane streszczenie obliczenia konwersji, o której mowa w art. 19.E niniejszej Ustawy, na podstawie której zaewidencjonował rozchód w dokumentacji rachunkowej, jak również dowód, z którego niedwuznacznie wynika, że obciążenia podatkowe zostały potraktowane zgodnie z postanowieniami ustępu 1 niniejszego artykułu.

(3) Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do efektu podatkowego konwersji, o którym mowa w art. 19.E pkt. 7 niniejszej Ustawy, jeżeli wierzyciel podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

(4) Wykonanie konwersji, o której mowa w art. 19.E pkt. 7 tej Ustawy nie jest uważane za dochód konsumenta w rozumieniu specjalnego rozporządzenia w sprawie podatku dochodowego.

(5) Postanowienia ustępów 1 do 4 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do kosztów odzyskania nadpłaty, o których mowa w artykule 19c ust 1 pkt. 5 podpunktów 1 i 2 niniejszej Ustawy oraz zwrotu zgodnie z art 19c ust 2 niniejszej Ustawy.

Sprawozdanie z wykonania konwersji kredytu

Artykuł 19.i

Wierzyciel jest zobowiązany do złożenia do Ministerstwa Finansów w ciągu sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej Ustawy, sprawozdania z wyników konwersji zadłużenia, która zawiera co najmniej następujące informacje:

– liczbę konsumentów, którzy przyjęli lub nie zaakceptowali konwersji kredytów denominowanych we frankach szwajcarskich na kredyty denominowane w EURO,

– liczbę konsumentów, którzy przyjęli lub nie zaakceptowali konwersji kredytów denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF na kredyty denominowane w kunach z klauzulą walutową w EURO,

– liczbę konsumentów, którzy przyjęli lub nie zaakceptowali konwersji wierzytelności wynikających z rozwiązania umowy kredytu denominowanego w CHF i kredytów denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF,

– stan kredytów denominowanych we frankach szwajcarskich i kredytów denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF według rodzajów kredytów lub roszczeń wynikających z rozwiązania umowy kredytu denominowanego w CHF lub kredytów denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF, na dzień przed konwersją i po konwersji, wraz z kwotami wyniku konwersji.

IV.b NIEWAŻNOŚĆ I PROCEDURY SĄDOWE

Nieważność umowy i konsekwencje nieważności

Artykuł 19.j

(1) Jeżeli umowa kredytu została zawarta przez wierzyciela lub pośrednika kredytowego, który nie jest uprawniony do świadczenia usług dla kredytów konsumpcyjnych lub pośrednictwa przy konsumenckim kredytowaniu, umowa jest nieważna.

(2) W przypadku istnienia obowiązku zwrotu otrzymanego na mocy ustępu 1 niniejszego artykułu, konsument na przyjętą kwotę jest zobowiązany do zapłaty odsetek od dnia, gdy uprawomocniła się decyzja, którą stwierdzono nieważność.

Odroczenie wykonania

Artykuł 19.k

(1) Jeżeli dla uzyskania roszczeń z tytułu umowy kredytowej z elementem międzynarodowym podejmuje się działania przeciwko konsumentowi, który złożył pozew w celu stwierdzenia nieważności, sąd, na wniosek dłużnika odroczy wykonanie do prawomocnego zakończenia postępowania dotyczącego stwierdzenia nieważności, nie badając istnienia innych prawnie określonych założeń dotyczących zawieszenia wykonania na wniosek dłużnika.

(2) W przypadku, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, komornik nie może warunkować odroczenia egzekucji poprzez złożenie kaucji.

(3) Wniosek o odroczenie egzekucji zgodnie z niniejszą Ustawą, konsument jako dłużnik może złożyć niezależnie od tego, czy złożył wniosek o wstrzymanie wykonania egzekucji w toku postępowania egzekucyjnego, który jest w toku w dniu wejścia w życie niniejszej Ustawy.

Właściwość sądu

Artykuł 19.l

(1) W przypadku sporów powstałych w związku z umową kredytową konsument może podjąć działania przeciwko drugiej stronie umowy albo przed sądami państwa, w którym druga strona ma siedzibę, albo, niezależnie od siedziby drugiej strony umowy przed sądami miejsca, w którym konsument ma miejsce zamieszkania.

(2) Druga strona umowy może wszcząć postępowanie przeciwko konsumentowi tylko przed sądami państwa, w którym konsument ma miejsce zamieszkania.

(3) Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają wpływu na prawo do wniesienia powództwa wzajemnego przed sądem, przed którym toczy się postępowanie cywilne z pozwu.

(4) Od postanowień ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu można odstąpić tylko za zgodą:

1. która została zawarta po powstaniu sporu

2. która pozwala konsumentowi na wszczęcie postępowania przed sądem innym niż sąd wymieniony w ustępie 1 niniejszego artykułu lub

3. która została zawarta między konsumentem i drugą stroną umowy, z których obie w chwili zawarcia umowy mają miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu, albo siedzibę w tym samym kraju, i która przekazuje jurysdykcję na sądy tego państwa, przy założeniu, że ta umowa nie jest sprzeczna z prawem tego państwa. «.

Artykuł 2.

Po artykule 26, dodaje się nowy artykuł 26a, który brzmi:

» Artykuł 26.a

(1) Kara pieniężna (grzywna) od 80.000,00 do 200.000,00 kun (HRK) zostanie nałożona na wierzyciela z artykułu 2 ustęp 1 pkt. 2 niniejszej Ustawy:

– jeżeli konwersję kredytu denominowanego w CHF na kredyt denominowany w EURO i kredytu denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF na kredyt denominowany w kunach z klauzulą walutową w EURO nie są przeprowadzane w taki sposób, żeby położenie konsumentów z kredytem denominowanym w CHF osiągnęło położenie, równe położeniu w którym byłoby gdyby korzystał z kredytu denominowanego w EURO, a położenie konsumentów z kredytem denominowanym w kunach z klauzulą walutową w CHF osiągnęło położenie, w którym byłoby gdyby korzystali z kredytu denominowanego w kunach z klauzulą walutową w EURO, zgodnie z art. 19b niniejszej Ustawy,

– jeżeli do wysokości początkowo ustanowionej kwoty głównej kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF nie obliczył kwoty głównej kredytu denominowanego w EURO i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w EURO, po kursie obowiązującym w dniu wypłaty kredytu, a który to kurs jest równy kursowi tego rodzaju który w tym dniu stosował dla kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania, denominowanych w EURO i w kunach z klauzulą walutową w EURO, przy czym za kwotę pierwotnie ustanowionej kwoty głównej uważa się kwotę, która jest zaksięgowana w dokumentach księgowych wierzyciela, a która to kwota może być większa niż kwota wypłacona z tytułu różnic kursowych w związku z kupnem/ sprzedażą walut przy wypłacie kredytu, zgodnie z art. 19c ust 1 pkt. 1 niniejszej Ustawy,

– jeżeli zamiast początkowo uzgodnionej stopy procentowej kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF nie zastosuje stopy procentowej równej stopie procentowej (według kwoty, rodzaju i okresie zmiany), którą stosował do kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania denominowanych w EURO i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w EURO na dzień zawarcia umowy kredytowej zgodnie z art. 19c ust 1 pkt. 2 niniejszej Ustawy,

– jeżeli początkowo ustalony plan spłat kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF łącznie ze wszystkimi jego zmianami, na podstawie których obliczane są raty lub renty w CHF i w kunach z klauzulą walutową w CHF, nie zastąpi nowym harmonogramem spłat obliczonym zgodnie z art. 19c ust 1 pkt. 1 i 2 niniejszej Ustawy, na podstawie której oblicza się nowe raty i lub renty w EURO i w kunach z klauzulą walutową w EURO, z uwzględnieniem wszelkich zmian warunków umownych odnoszących się do kwot, celu i terminów wymagalności podstawowego kapitału i okresu wahań stóp procentowych oraz innych zmian w trakcie trwania umowy kredytowej warunkowały zmianę początkowo uzgodnionego planu spłat rat lub rent zgodnie z art. 19 .c, ust. 1, pkt. 3 niniejszej Ustawy,

– jeżeli kwoty wpłacone w celu spełnienia początkowo ustalonych rat lub rent w CHF i kunach z klauzulą walutową w CHF (z wyłączeniem płatności na rzecz zapłaconych karnych odsetek, opłat i kosztów, które nie są brane pod uwagę dla celów obliczenia konwersji) nie zamieni w EURO i klauzulę walutową w EURO według kursu obowiązującego w dniu wpłaty, a który to kurs jest równy kursowi tego rodzaju, który wierzyciel w tym dniu stosował do kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania, denominowanych w EURO i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w EURO, z tym, że takie kwoty przeliczone na EURO i z klauzulą walutową w EURO stanowią podstawę do rozliczenia rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO ustanowionych przez nowy harmonogram spłat w EURO i klauzuli walutowej w EURO, o którym mowa w artykule 19c ust 1 pkt. 3 niniejszej Ustawy, przy czym przestrzega się kolejności spłat wymagalnych należności, zgodnie z ogólnymi warunkami wierzyciela, a nie nalicza się odsetek za zwłokę zgodnie z art. 19c ust 1, pkt. 4 niniejszej Ustawy,

– jeżeli łączna wpłacona kwota ustalona w EURO i klauzuli walutowej w EURO, w sposób, o którym mowa w art. 19c ust 1 pkt. 4 niniejszej Ustawy, która jest większa niż suma rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO ustalonych w sposób opisany w artykule 19 pkt. .c 1 pkt. 3 niniejszej Ustawy nie zostanie ustalona jako nadpłata zgodnie z art. 19c ust 1 pkt. 5 niniejszej Ustawy,

– jeżeli kwota nadpłaty, która nie przekracza łącznej sumy rat lub w renty w EURO i klauzuli walutowej w EURO pozostałych na dzień 30 września 2015 roku, zgodnie z harmonogramem spłaty określonym w art. 19c ust 1 pkt. 3 niniejszej Ustawy, nie stosuje się do rozliczenia przyszłych rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO, która stanie się wymagalna w taki sposób, że przy wpłacie przyszłej raty lub rent, która stanie się wymagalna kwoty w wysokości co najwyżej do 50% należnych rat lub renty w EURO i klauzuli walutowej w EURO może zamknąć nadpłatą, dopóki

nadpłata nie zostanie w pełni wykorzystana zgodnie z art. 19 ustępem 1 punktem 5 podpunktem 1 niniejszej Ustawy,

– jeśli kwota nadpłaty, która przekracza całkowitą sumę rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO pozostałych na dzień 30 września 2015 roku, zgodnie z harmonogramem spłat określonym w art. 19c ust 1 pkt. 3 tej ustawy, nie zostanie zwrócona konsumentowi w ciągu 60 dni od daty przyjęcia konwersji zgodnie z art. 19c ust 1 pkt. 5 podpunkt 2 niniejszej Ustawy,

– jeżeli łączna zapłacona kwota ustalona w EURO i klauzuli walutowej w EURO, w sposób jak opisano w punkcie art.19c 4 niniejszej Ustawy, która jest mniejsza od łącznej kwoty rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO ustalonych w sposób określony w art. 19c ust 1 . pkt. 3 niniejszej Ustawy, nie zostanie zawarte porozumienie z konsumentem zgodnie z art. 19c ust 1, pkt. 6 niniejszej Ustawy,

– jeżeli nie ustali kwoty pozostałej zaległej kapitału podstawowego kredytu w EURO i kunach z klauzulą walutową w EURO na dzień 30 września 2015 roku, jako różnicy nowego planu spłat ustalonego zgodnie z art. 19c § 1 pkt. 3 niniejszej Ustawy, i wpłaconych kwot określonych zgodnie z art. 19 ust c 1 pkt. 4 niniejszej Ustawy, zgodnie z art. 19c ust 1 pkt. 7 niniejszej Ustawy,

– jeżeli nie udokumentuje wykonania konwersji w sposób określony w art. 19c ust 1, pkt. 8 niniejszej Ustawy,

– jeżeli w wyznaczonym terminie nie dokona wykonania kalkulatora i nie udostępni go dla każdego pojedynczego konsumenta za pośrednictwem swoich stron internetowych zgodnie z art. 19d pkt. 1 niniejszej Ustawy,

– jeżeli przed publikacją kalkulatora na stronie internetowej nie uzyska opinii biegłego rewidenta lub biegłego sądowego, że kalkulator wykonany został zgodnie z metodą obliczania określoną w art. 19c niniejszej Ustawy i opinii w wyznaczonym terminie nie opublikuje na swojej stronie internetowej zgodnie z art. 19d ust 3 niniejszej Ustawy,

– jeżeli konsumentowi i/ lub osobom, od których zażądał lub miał prawo do żądania wykonania zobowiązania nie dostarczy w wyznaczonym terminie oraz w określony sposób obliczenia konwersji wraz z propozycją nowej lub zmienionej umowy kredytowej zgodnie z art. 19.e ustępami 1., 2. i 3. niniejszej Ustawy,

– jeżeli wraz z zeznaniem podatkowym z tytułu dochodu za okres, w którym w księgach rachunkowych zarejestrowane zostały wydatki na podstawie art. 19.h pkt. 1 niniejszej Ustawy, nie złoży podsumowania obliczenia skumulowanej konwersji z art. 19.E niniejszej Ustawy, na podstawie której został zaewidencjonowany wydatek w księgach rachunkowych, jak również dowód, z którego niedwuznacznie wynika, że wydatek został podatkowo potraktowany zgodnie z postanowieniami art. 19.h ustęp 1 niniejszej Ustawy,

– jeżeli wraz z zeznaniem o podatku dochodowym, jeżeli wierzyciel podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym, za okres, w którym w księgach rachunkowych zaewidencjonowano wydatek na podstawie art. 19.h pkt. 1 niniejszej Ustawy, nie dostarczy skumulowanego podsumowania obliczenia konwersji zgodnie z art. 19.E niniejszej Ustawy, na mocy którego wydatek został zapisany w księgach rachunkowych, jak również dowodu, z którego niedwuznacznie wynika, że wydatek został podatkowo potraktowany zgodnie z postanowieniami art. 19.h ustęp 1 niniejszej Ustawy,

– jeżeli Ministerstwu Finansów nie przedłoży sprawozdania na temat wyników konwersji kredytów zgodnie z art. 19.i niniejszej Ustawy.

(2) Grzywny w wysokości od 10.000,00 do 50.000,00 kun będą nakładane za przekroczenie, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, na osobę odpowiedzialną w osobie prawnej.

(3) Grzywną od 80.000,00 do 200.000,00 kun zostanie ukarany wierzyciel, osoba prawna, o której mowa w artykule 19a ustęp 5 niniejszej Ustawy:

– jeżeli konwersja kredytu denominowanego we frankach szwajcarskich na kredyt denominowany w EURO i kredytów denominowanych w kunach z klauzulą walutową w CHF na kredyt denominowany w kunach z klauzulą walutową w EURO nie są przeprowadzane w taki sposób, że położenie konsumenta nie wyrówna się tak, żeby kredyt denominowany w CHF osiągnął położenie, w którym byłby gdyby korzystał z kredytu denominowanego w EURO, a położenie konsumenta z kredytem denominowanym w kunach z klauzulą walutową w CHF osiągnie położenie, w którym byłby gdyby korzystał z kredytu denominowanego w kunach i z klauzulą walutową w EURO na podstawie art. 19.b niniejszej Ustawy,

– jeżeli na wysokość pierwotnie ustanowionej kwoty głównej kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF nie obliczy kwoty głównej kredytu denominowanego w EURO i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w EURO, po kursie obowiązującym w dniu wypłaty kredytu, a który to kurs jest równy

kursowi tego rodzaju jaki na ten dzień stosował dla kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania, denominowanych w EURO i kunach z klauzulą walutową w EURO, przy czym za wysokość początkowo ustanowionej kwoty głównej uważa się kwotę, która została zaksięgowana w księgach rachunkowych wierzyciela, a która to kwota nie może przekroczyć kwoty zapłaconej z powodu różnic kursowych z tytułu kupna/sprzedaży walut przy okazji wypłaty kredytu, zgodnie z art. 19c ust 1 pkt. 1 niniejszej Ustawy,

– jeśli zamiast początkowo uzgodnionej stopy procentowej kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF nie zastosuje stopy procentowej równej stopie procentowej (poprzez kwotę, rodzaj i czas zmian), którą stosował dla kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania, denominowanych w EURO i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w EURO na dzień zawarcia umowy kredytowej zgodnie z art. 19c ust 1, pkt. 2 niniejszej Ustawy,

– jeśli początkowo ustalony plan spłat kredytu denominowanego w CHF i denominowanego w kunach z klauzulą walutową w CHF łącznie ze wszystkimi zmianami, na podstawie których obliczane są raty i lub renty w CHF i w kunach z klauzulą walutową w CHF, nie zastąpi nowym harmonogramem spłat obliczonym zgodnie z art. 19.c. ust 1, pkt. 1 i 2 niniejszej Ustawy, na podstawie której oblicza się nowe raty lub renty w EURO i w kunach z klauzulą walutową w EURO, z uwzględnieniem ewentualnych zmian warunków umownych odnoszących się do kwoty, celu i terminu wymagalności kapitału głównego, jak i ilość, rodzaj i okres wahań stóp procentowych oraz inne zmiany, które w okresie trwania umowy kredytowej spowodowały zmianę początkowo ustalonego planu spłat, jak i rat i rent zgodnie z art. 19c ust 1, pkt. 3 niniejszej Ustawy,

– jeśli kwot wpłaconych w celu odpłat początkowo ustalonych rat lub rent w CHF i kunach z klauzulą walutową w CHF (z wyjątkiem wpłat na rzecz niezapłaconych odsetek za zwłokę, opłat i kosztów, które nie są brane pod uwagę dla celów obliczenia konwersji) nie przeliczy na EURO i klauzulę walutową w EURO po kursie obowiązującym w dniu płatności, a który to kurs jest równy kursowi tego rodzaju, który wierzyciel w tym dniu stosował do kredytów tego samego rodzaju i czasu trwania, denominowanych w EURO i denominowanych w kunach z klauzulą walutową w EURO, i że takie kwoty przeliczone na EURO i klauzulę walutową w EURO są podstawą do rozliczenia rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO ustalonym według nowego harmonogramu spłat w EURO i klauzuli walutowej w EURO na podstawie art. 19c ust 1 pkt. 3 niniejszej Ustawy, przy czym respektowana jest kolejność rozliczania wymagalnych należności, zgodnie z ogólnymi warunkami wierzyciela, ale nie nalicza się odsetek za zwłokę zgodnie z art. 19c ust 1, pkt. 4 niniejszej Ustawy,

– jeżeli łączna wpłacona kwota ustalona w EURO i klauzuli walutowej w EURO, w sposób, o którym mowa w art.19c ust 1 pkt. 4 niniejszej Ustawy, która jest większa niż suma rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO ustalonych w sposób opisany w artykule 19 pkt. .c 1 pkt. 3 niniejszej Ustawy, nie zostanie ustalona jako nadpłata zgodnie z art.19c ust 1, pkt. 5 niniejszej Ustawy,

– jeżeli kwota nadpłaty, która nie przekracza całkowitej sumy rat lub w rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO niespłaconych na dzień 30 września 2015 roku, zgodnie z harmonogramem spłat określonym w art. 19c § 1 pkt. 3 tej ustawy, nie stosuje się do rozliczania przyszłych rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO, które staną się wymagalne w taki sposób, że wpłaty przyszłych rat lub rent, które staną się wymagalne, a których kwotę w wysokości do 50% należnych rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO można zamknąć nadpłatą, dopóki

nadpłata nie zostanie w pełni wykorzystana zgodnie z art. 19.c ustęp 1 punkt 5 podpunkt 1 niniejszej Ustawy,

– jeżeli kwota nadpłaty, która przekracza całkowitą sumę rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO pozostałych na dzień 30 września 2015 roku, zgodnie z harmonogramem spłat określonym w art. 19c ust 1 pkt. 3 tej ustawy, nie zostanie zwrócona konsumentowi w ciągu 60 dni od daty przyjęcia konwersji zgodnie z art. 19c ust 1 pkt. 5 podpunkt 2 niniejszej Ustawy,

– jeżeli na łączną zapłaconą kwotę ustaloną w EURO i klauzuli walutowej w EURO, w sposób jak opisano w punkcie art.19c 4 niniejszej Ustawy, która jest mniejsza od łącznej kwoty rat lub rent w EURO i klauzuli walutowej w EURO ustalonych w sposób określony w art. 19c ust 1 . pkt. 3 niniejszej Ustawy, nie zostanie zawarte porozumienie z konsumentem zgodnie z art. 19c ust 1, pkt. 6 niniejszej Ustawy,

– jeśli nie ustali kwoty pozostałej zaległej kapitału podstawowego kredytu w EURO i kunach z klauzulą walutową w EURO na dzień 30 września 2015 roku, jako różnicy nowego planu spłat ustalonego zgodnie z art. 19c § 1 pkt. 3 niniejszej Ustawy, i wpłaconych kwot określonych zgodnie z art. 19 pkt. c 1 pkt. 4 niniejszej Ustawy, zgodnie z art. 19c ust 1 pkt. 7 niniejszej Ustawy,

– jeśli nie udokumentuje wykonania konwersji w sposób określony w art. 19c ust 1, pkt. 8 niniejszej Ustawy,

– jeśli w wyznaczonym terminie nie dokona sporządzenia kalkulatora i nie udostępni go do każdego pojedynczego konsumenta za pośrednictwem swoich stron internetowych zgodnie z art. 19d pkt. 1 niniejszej Ustawy,

– jeśli przed publikacją kalkulatora na stronie internetowej nie uzyska opinii biegłego rewidenta lub biegłego sądowego, że kalkulator wykonany został zgodnie z metodą obliczania określoną w art. 19c niniejszej Ustawy i opinii w wyznaczonym terminie nie opublikuje na swojej stronie internetowej zgodnie z art. 19d ust 3 niniejszej Ustawy,

– jeżeli konsumentowi i/ lub osobom, od których zażądał lub miał prawo do żądania wykonania zobowiązania nie dostarczy w wyznaczonym terminie oraz w określony sposób obliczenia konwersji wraz z propozycją nowej lub zmienionej umowy kredytowej zgodnie z art. 19.e ustępami 1., 2. i 3. niniejszej Ustawy,

– jeśli Ministerstwu Finansów nie przedłoży sprawozdania na temat wyników konwersji kredytów zgodnie z art 19.i niniejszej Ustawy.

(4) Grzywny w wysokości od 10.000,00 do 50.000,00 będą nakładane za przekroczenie, o którym mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu oraz osoba fizyczna wierzyciela, o której mowa w artykule 19a ustęp 5 niniejszej Ustawy.

(5) Grzywny w wysokości od 10.000,00 do 50.000,00 będą nakładane za przekroczenie, o którym mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, osoby odpowiedzialnej wierzyciela zgodnie z art. 19a ust 5 niniejszej Ustawy. «

Artykuł 3.

Ustawa ta zostanie opublikowana w »Narodnim novinama«, a wchodzi w życie z dniem 30 września 2015 r.

Klasa: 022-03/15-01/127

Zagrzeb, 18 września 2015.

PARLAMENT CHORWACJI

Marszałek

Parlamentu Chorwacji

Josip Leko, v. r.